

Alexandra Tatar
2011-2021

Mâna care taie 2022

VIDEO, HD, culoare, sunet, 31:33

Undeva între Dunăre și aeroport, în suburbiile austriece, o microistorie începe să se desfășoare pe un pat mărimea king-size. Două femei obosite, mamă și fiică, mănâncă împreună după lucru. Imaginea manipulată a unor peisaje uniforme și pitorești, întrerupe cursul dramei vieții de zi cu zi a muncitorilor sezonieri. Plătiți pentru mișcarea repetitivă a tăiatului, produsă mana lor, și făcuți responsabili pentru strugurii ce devin singurii care contează, culegătorii se confruntă cu un regim tranzacțional, ce se abate asupra relațiilor dintre ei în egala măsură. Fiica devine autoritară când trebuie să introducă mamei noua realitate a condițiilor lor temporare de trăit. Cumpărutul unui ou e o problemă complexă. Amintirea ștearsă a unei revolte revine.

Materialul pentru proiect a fost filmat în timp ce și lucram ca și culegător de struguri la o fermă viticolă din Austria, în toamna anului 2020. Camera de filmat a fost pornită intenționat de două ori, în rest documentând secvențe scurte în timpul de lucru, cu telefonul. Rezultatul sunt dialoguri impromptu între mamă și fiică. Un al doilea strat de material video a fost înregistrat în atelier.

Video stills "Mâna care taie", Video HD, dolby, Austria și România, 2022, 31:33

Mâna care taie

Un colaj între film narativ, documentar sau chiar și vlog you tube, lucrarea video interoghează structurile sociale din spatele vinului austriac „calitatea întâi”. Naratiunea e construită prin camera de filmat ce pătrunde în intimitatea relației dintre mama și fiică. Povestea rezultată pune întrebări asupra exploatării corpului muncitor și reminiscența dinamicilor inter-imperiale din Europa centrală.

Video Still “Mâna care taie”, Video HD, dolby, Austria și România, 2022, 31:33

Rastplatz, this

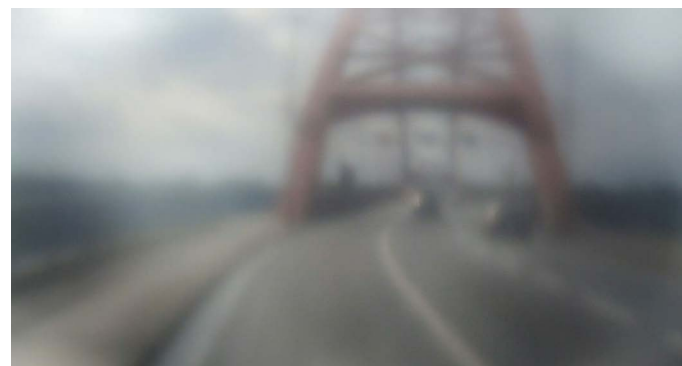
Proiect mix media: HD Film 38min si serie de fotografii
Şapte fotografii si sculpturi temporare, 2021

„Rastplatz, this” e un proiect ce porneşte de la experienţa de muncă ca si lucrător contractat a bunicului meu. Acesta a fost muncitor în Germania Federala a anilor şaptezeci, intermediat prin firma de stat la care era angajat. A lucrat ca şi sudor la extinderea infrastructurii conductelor de gaz. Proiectul a fost conectat de invitaţia la o rezidenţa artistica oferita de thealit Frauen.Kultur.Labor Bremen, in octombrie 2021. In cadrul rezidenţei, am revizitat si documentat locurile unde bunicul meu a lucrat. Documentaţia procesului de lucru a fost arătată la sfârşitul rezidenţei in cadrul unei expoziţii. O lucrare video cu acelaşi titlu se afla in producţie.

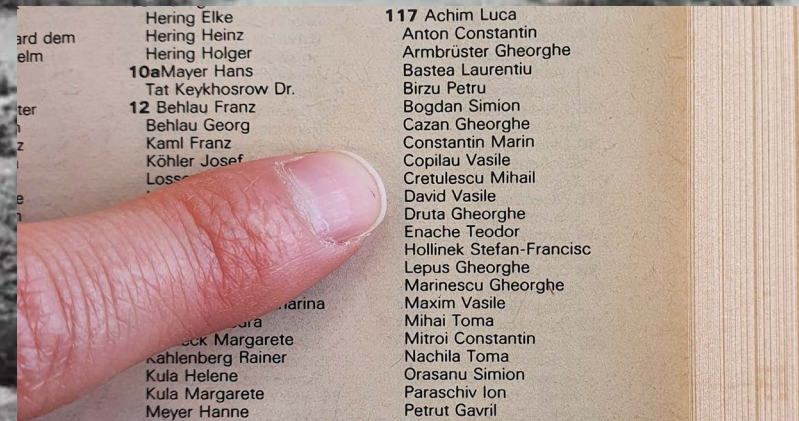
Descrierea videoul-ui

Un portret al bunului om muncitor socialist, ca si muncitor in vest in anii 70. Legea “Leiharbeitergesetz”, „minunea germana” , „grevele sălbatice” si Republica Socialista Romania. Structura de clasa a migraţiei de munca: paşaportul era luat la destinaţie! Funcţiile si funcţionarea corpului muncitorilor erau asigurate. Poveştile lui de glorie si lucrurile ramase nespuse. Breşele din material. macroscale <> microscale: comerţul informal cu covoare al bunicului desfăşurându-se odată cu țeava de gaz megal. Umorele ca si mecanism de supravieţuire, dar sentimentul de nelalocul lui devine stringent. A ales socialismul. Îngropat in peisaj. O istorie minora. Marginal, si totuşi intrinsec conectat de capital. Memoria: de ce îşi aminteşte exact detaliile acelor 3 ani si 3 luni, dar trebuie sa se uite in carneţelul lui pentru ziua de naştere a copiilor?

Dreapta: Video stil „Rastplatz, this”

Rastplatz, this

Fundal: sediul firmei angajatoare în 1974, material din arhiva oraşului Duisburg.
Deasupra: video stil arătând adresa companiei scrisa in carneţelul bunicului meu. Deasupra dreapta: numele bunicului si a altor muncitori romani, in cartea de telefoane a oraşului Duisburg în 1977

Situația muncitorilor contractați din RFG, din acea perioada nu este foarte bine cunoscuta, una din cauze fiind ca existau mult mai putini muncitori in aceasta situație, fata de Gastarbeiter. Aceștia din urma deja își uneau deja forțele cu mișcările uniunilor muncitorești din Germania federala, ce protestează pentru condiții mai bune de lucru si drepturi mai multe. Situația din jurul muncitorilor contractați (Leiharbeiter), e importanta de urmărit din acei ani incipienti, in care războiul rece însemna asigurarea Germaniei federale cu forță de munca din tarile socialiste, spre a menține paradigma de deutsche wunder (miracolul economiei germane de după război). Companiile angajatoare, poziționate ca si intermediari in furnizarea de forță de munca, au devenit norma in modelul economic al EU, cu efecte catastrofale pentru muncitori. In anii 1970, firma intermediara era chiar statul.

Rastplatz, this

Serie de fotografii 2021, selecție

Fotografiile sunt focusate pe non-locuri, acele părți din peisaj pe care am învățat să le ignorăm, deoarece nu se întâmplă nimic acolo. Dar desigur că în aceste locuri, ce servesc drept suport pentru infrastructurile țărilor industrializate, se întâmplă totul, întrucât prin acest loc e asigurată creșterea economică constantă.

Stânga: Conducta de gaz la Achim, Bremen, C-Print, 41 x 62 cm, 2021
Dreapta: flacăra permanentă la Exxon/Brigitte, C-Print, 41 x 62 cm, 2021

Rastplatz, this

Serie de fotografii 2021

Am cercetat traiectoria conductei de gaz descrisa de bunicul meu, conducta pe care a sudat-o, si am mers de-a lungul ei cu bicicleta. Trecând prin aceleași locații de mai multe ori, am fost surprinsa sa vad cat de repede se schimba peisajul: in decursul a câtorva săptămâni, câmpurile au fost culese de recolta si replantate, cu noua plante ieșind deja din pământ.

Un moment straniu a fost surprins de fotografie, si anume o mama tânără ce tocmai ieșea din fosta clădire a firmei angajatoare a bunicului, cu un copil in brațe. Clădirea, aflata in zona industrială a orașului, nu a fost un loc adecvat de locuit in anii 1970 si nu este nici acum.

Stânga: sediul fostei firme angajatoare, mama cu copil, C-Print, 41 x 62 cm, 2021
Dreapta: de-a lungul conductei de gaz la Exxon/Brigitte, C-Print, 41 x 62 cm, 2021

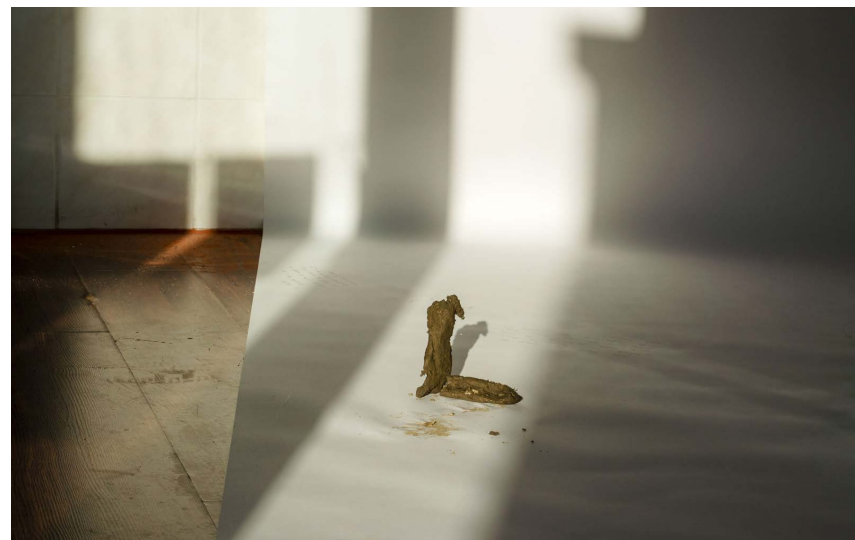
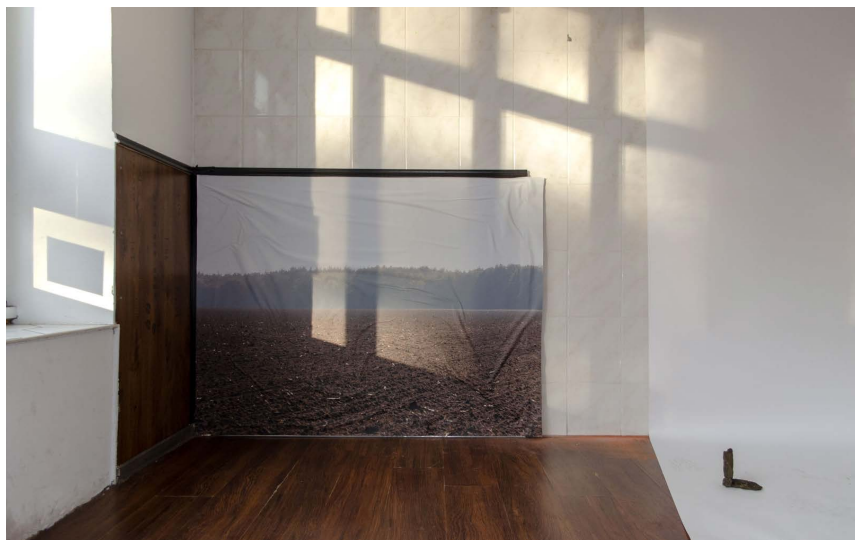
Rastplatz, this

Cartierul fostului loc de munca și de locuit,
Rheinhausen, Germania, C-Print, 41 x 62 cm, 2021

Rastplatz, this

documentatia expozitiei, thealit Frauen.Kultur.Labor. Bremen

Fotografiile au fost instalate pe pereții opuși ai camerei de expoziție. În acest fel, podeaua din spațiul "Arbeitszimmer" al thealit devine pământul sub care țevile sudate de gaz sunt îngropate.

Imagini din expozitie: fotografii printate pe hartie adeziva, rola de harite cu desene folosita drept fundal pentru sculpture si suprafata de proiectie, teava de otel, sculpture din lut de la fosta fabrica de caramizi din Munderloch, Germania

Fosile – Obiecte – Ființe, serie de sculpturi începând din 2018

PAPIER MACHE

Am început să fac sculpturi din ambalaje de produse cosmetice, printr-o formă înșușită a tehnicii mucava (papier mache), începând din 2018. Colectând ambalajele produselor cosmetice utilizate încă din anul 2011 – an ce marchează mutarea mea în Austria – le-am folosit mai întâi ca și recuzite în performance-ul "Enigma Otiliei" în 2017. Prima sculptura "Baby" s-a născut din prelucrarea acestora în 2018. De atunci, corpul de lucrări a evoluat și include acum și reciclarea documentelor cu care vin în contact în viața de zi cu zi, iar forma sculpturilor este influențată de situații din viața personală.

În toamna anului 2020 am lucrat ca și culegător de struguri într-o podgorie din Austria. Sculpturile denumite "Pietre" marchează această experiență. Folosind spațiul dintre palme drept etalon de măsurare, am creat mici figurine. Acest perimetru dintre palme conține forma sculpturilor, dar o și modelează, făcând referire la mișcarea mâinilor și la spațiul temporar ce se creează între palme cu fiecare mișcare repetitivă.

Stânga: Pietre – "Culegătorii (n.6, n.1 și n.5)" Ambalaje, documente vechi, apă, aracet și adeziv de polistiren, 2020. Dedesubt: "Baby" ambalaje de produse cosmetice, apă, aracet, adeziv de polistiren, 2018

Fosile – Obiecte – Ființe (Pietre)

Privire asupra instalației "lumina de la capătul tunelului" AA collection,
2020 Lucrători antropomorfi de peisaj – Pietre "Culegătorii" (n.1, n.2,
n.3 și n.4) 2020, instalație sculpturi de mucava pe oglindă.
În fundal: "Ființă" ambalaje cosmetice, apă, aracet, adeziv polistiren
și flori uscate, 2020

Sculpturile mai recente ale seriei au crescut in dimensiune, iar amprenta mâinilor sugerează doar corpurile care intra sau ies din masa de material. Exista o tentație de a vedea o ambivalență sau chiar o simbioză a unui joc de putere între corpurile muncitoare si materialitatea sculpturilor. Însă discrepanța dintre 'productivitatea' corpului-mașină și statusul lui uman, legat de regenerare, este evidențiată ca un proces perturbator.

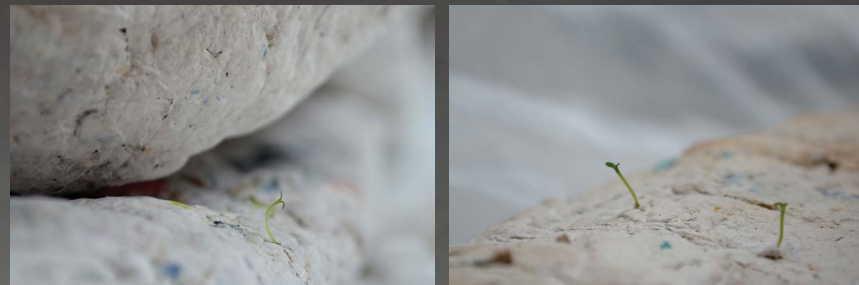

"Culegătorii Piatra n.3" ambalaje cosmetice, apă, aracet și adeziv polistiren, 2021

Fosile – Obiecte – Ființe (Corp)

Procesul de creație a unei sculpturi se extinde pe o perioadă de câteva luni de zile. Pe lângă aer și timp, apa este elementul principal ce face procesul creației posibil, întrucât dizolva compoziția chimică a ambalajelor, făcând totodată ca procesul să fie și unul olfactiv.

Detalii din "Ființă" – din sculptură se văd ieșind germeni

"Ființă" ambalaje cosmetice, apă, aracet,
adeziv polistiren, 2020

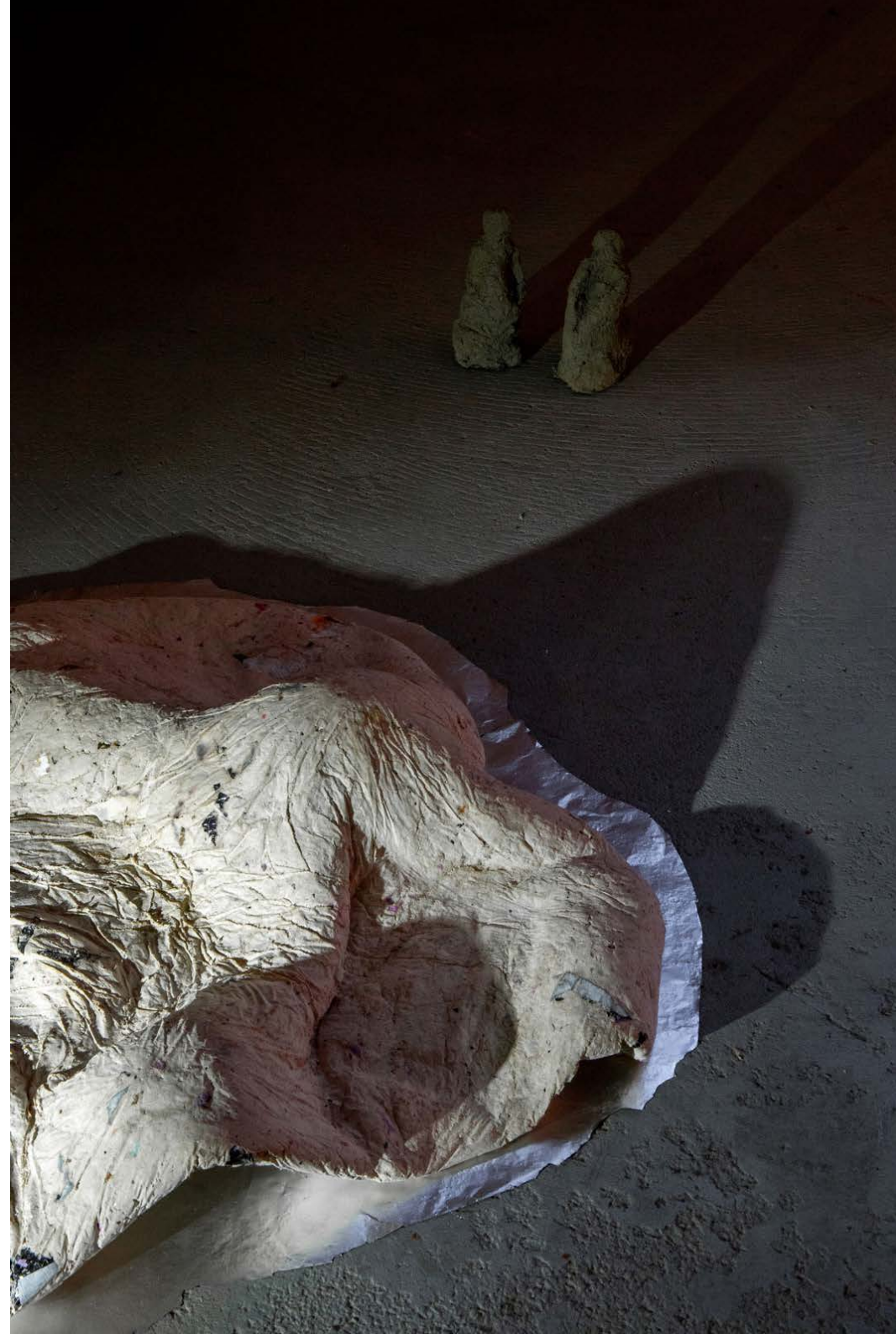
Fosile – Obiecte – Ființe (Corp)

...o data luat din pământ, forma gentil ajustată, întorcându-se când e strigat pe numele ce i se aseamănă, subiectul se sfărâmă și redevine subiect ...

“lumina de la capătul tunelului” AA collection, 2020 Dreapta: detaliu “peisaj zburător” 2020 și sculpturi performative “a cui corp de lucru?” cu lut din Wienerwald (pădurea Viena). Sculpturile au fost create în timpul showului, arse în cuptorul de ceramică și dezintegrate de la sine la sfârșitul expoziției.

Fotografie dreapta: Maria Belova

În procesarea materialului aflat la baza societății de consum (ambalajul) prin tehnica mucava, și transformarea acestuia prin actul de frământare se poate spune că sculpturile rezultate aparțin unui alt registru, descătușat de cercul consumist din care s-au rupt. Tehnica utilizată se suprapune perfect cu analogia filozofului francez Michael Serres, care spune că în actul frământării, exteriorul și interiorul materialului sunt interschimbabile, iar aerul devine de asemenea parte a mixturi, aducând în discuție tema Timpului odată cu el.

Lacuri de vin

SCULPTURA

The Portal, VBKÖ Viena 2021

Sculpturile „lacuri de vin” aparține unui nou corp de lucrări intitulat VIN. Corpul -mașină. Corpul celuilalt ca și mașină – ce tratează tematica exploatării muncitorilor sezonieri în producția de vin din Austria. Ca și un puternic simbol religios, folosesc vinul roșu pe post de material artistic prin care semnalizez opresiunea corporilor marcate ca diferite în paradigma capitalist-patriarhală. Sculpturile sunt gândite ca și niște intervenții silențioase într-o încăpere. Acestea reflectă împrejurimile și întrerup vizual podeaua, creând un efect de clădire rănită sau în curs de dezintegrare.

Privire de ansamblu asupra expoziției: The Portal, VBKÖ Viena 2021
Sculpturi: Rășină, vin roșu, folie alimentară, cca. 20 x 30 cm, 2021

Arheologia ființelor necartografiate – Instalație Video

„FAKE_Our everyday life is fake”, Raumschiff Linz 2019

În interiorul Black-Boxului
(lemn, folie reflectoare, monitor, 40 x 30 x 50 cm)
Video “BB, CC, DD, EE”, culoare, sunet, 7:40 min
Dedesubt: Obiecte în interiorul; Compoziție cu obiectele
(beton, ghips, sticlă și ambalaje de plastic)

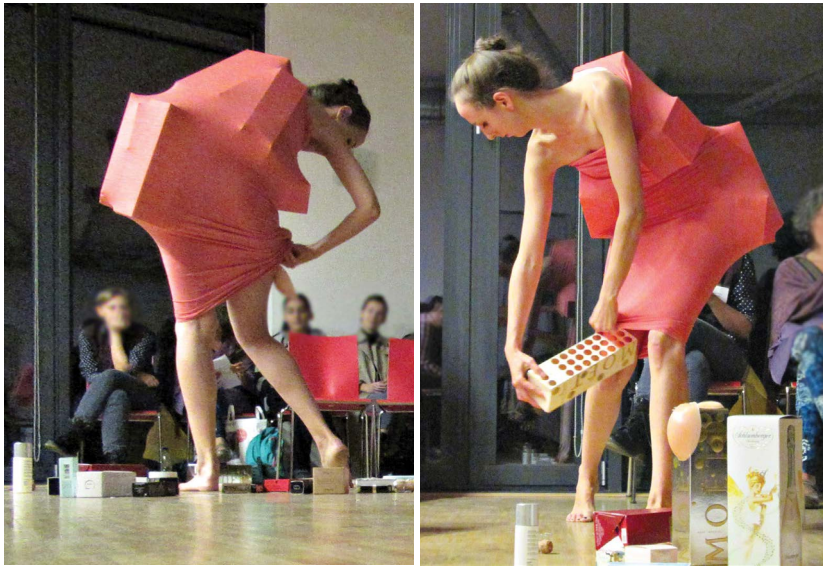

Arheologia ființelor necartografiate este o misiune de explorare, o privire din viitor la urmele lăsate de un anumit tip de ființă, definită în actualul moment drept ‘consumistă’.
Lucrarea video arată interacțiunea dintre lichid și aer cunoscută ca și ‘proces de nucleație’. Reacții chimice filmate în format macro în lichidul exemplar al simbolului vieții (vinul), pot fi privite ca și dovadă a unei noi forme de viață, sau rămășițele unui mod de viață extinctiv. Un corp ce consumă, aflat tot timpul într-un proces de îmbunătățire poate cădea pradă promisiunilor false pe care produsele de tip EE și DD le fac. Even Effect (effect de matifiere) și Daily Defense (protecție zilnică) pot fi la fel de bine și sloganurile unui viitor militarizat servit sub forma unor App-uri de ‘îmbunătățire’ a vieții. În interiorul cutiei negre, lucrarea video luminează niște obiecte stranie pe care le recunoaștem ca fiind relicele unor obiecte de consum.

Enigma Otiliei – producing the eastern feminine mystique 2017

PERFORMANCE in cadrul conferinței „Fucking Solidarity: queering concepts on/ from a Post-Soviet perspective” Symposium, Alois Wagner Saal, C3 Bibliothek/Frauensolidarität September 2017

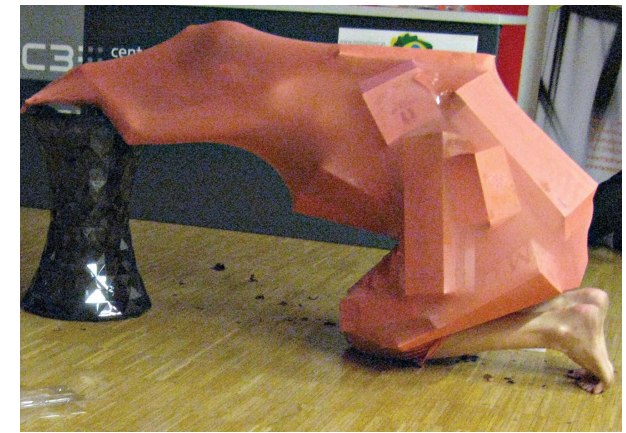
Partea a VIII-a a seriei de conferințe internaționale Queering Paradigms, Universitatea din Viena

Performance-ul interoghează construcția mitică a corpului și afinităților femeii cis est europene, în tandem cu raportarea la un ideal vestic retro. Invazia culturală de după căderea comunismului (prin televiziune, reviste de gen, cultura pop și cluburi) și deschiderea către o economie neoliberală au creat și pe teritoriul 'frumuseții' brandul de 'bun și ieftin'. Prin formula 'frumusețe' <> 'disponibilitate', accesul la un stil de viață vestic devine palpabil. Corpurile ce sunt rugate să consume și să se cenzureze după niște idealuri de heteronormativitate nu sunt legate de fapt de nici un subiect sau teritoriu, și sunt în consecință interschimbabile. Pentru performance am lucrat cu un inventar de „resturi de infrumusețare” (unelte de construit) din arhiva proprie.

Documentația Performance-ului © Viktoria Pötl Frauensolidarität Wien și Ramona Dima

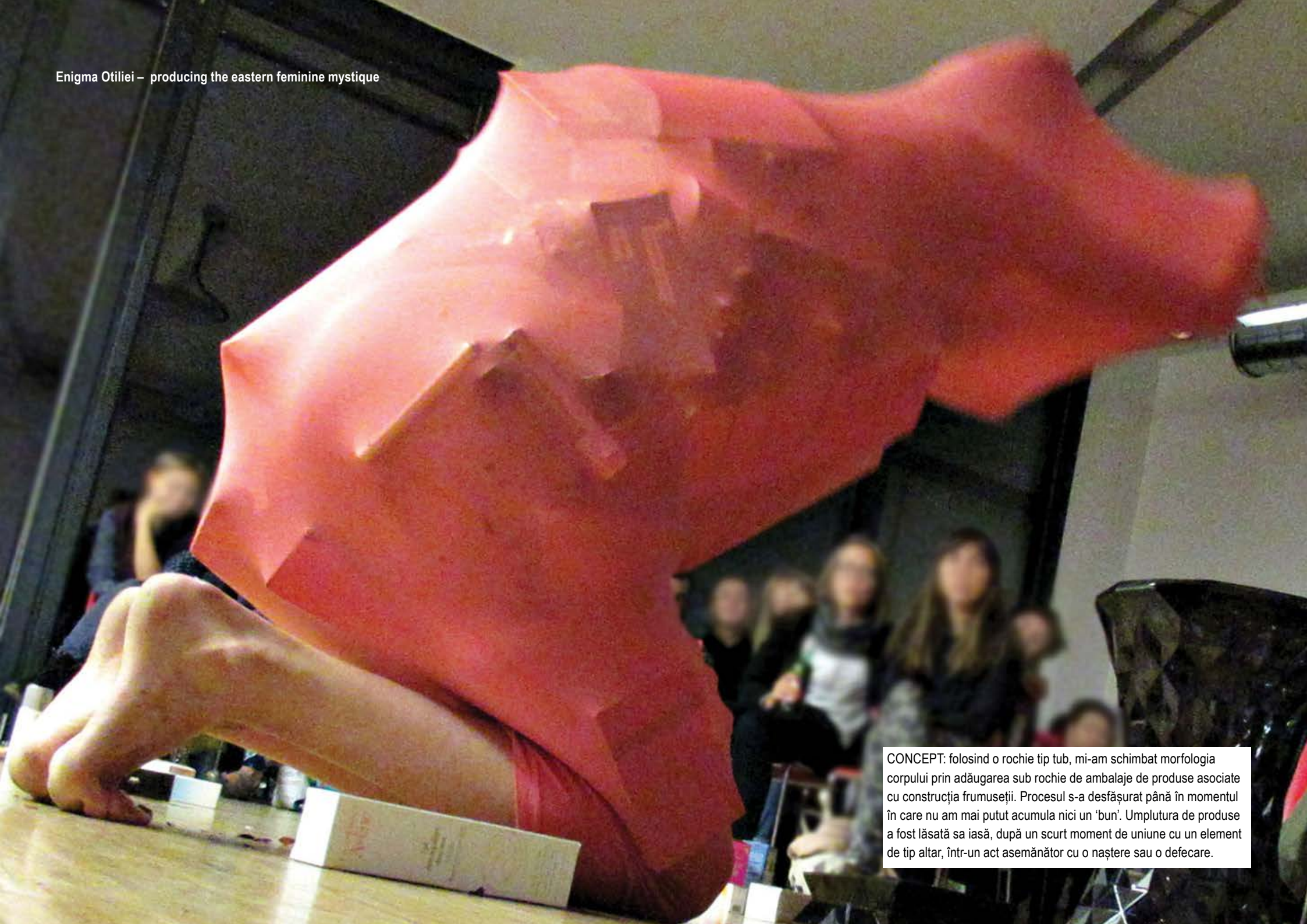

„Adevăratele femei”, bunele fete din est. Proiecții ale conceptelor patriarhale de feminitate. Jucând un rol. Coduri de roluri sexuale. Silicon și dinți albi. Implanturi de silicon ca și bonus pentru un contract de trei ani. Sună acum. Sigur îți dorești să arăți bine. Dezvoltarea economică depinde de tine. Industria de înfrumusețare. Farmaceutică. Traficul aerian. Nota de restaurant. Telecomunicații și nu uita să votezi pentru familia tradițională. Tara îți mulțumește pentru dăruință. Marea neagră, orașe mari, industria IT, lanțuri hoteliere internaționale, saloane de masaj, cluburi și Instagram. Asistente TV. Preturile cresc. Dinamici de clasă, scăparea de condiții materiale și sociale, proiecții de fantazii sociale și desigur poveștile de succes. Bianca. O poveste de est. Cu siguranță trăiești visul american. 24/7. Excluderile incluse. Era pharmaco-pornografică pe terenul „cosmopolitan”? Romanesc? unde politici neoliberale sunt deflorate în timp ce vorbim. Compunând narațiuni naționale. Insistând pe heteronormativitate. Desemnând roluri. Politică și politicieni pești.

Enigma Otiliei – producing the eastern feminine mystique

CONCEPT: folosind o rochie tip tub, mi-am schimbat morfologia corpului prin adăugarea sub rochie de ambalaje de produse asociate cu construcția frumuseții. Procesul s-a desfășurat până în momentul în care nu am mai putut acumula nici un 'bun'. Umplutura de produse a fost lăsată să iasă, după un scurt moment de uniune cu un element de tip altar, într-un act asemănător cu o naștere sau o defecare.

Nothing Less! 100 Years of Women's Suffrage

6. Septembrie – 22. Septembrie, 2018 VBKÖ

Privire de ansamblu: „Nothing Less! 100 Years of Women's Suffrage” at VBKÖ Vienna, 2018
Instalație „Enigma Otiliei - producing the eastern feminine mystique”:
documentarea performance-ului și obiect, 2018 Fotografie © Julia Gaisbacher.

Obiect „(Harta inocenței) 2018”: ambalaje cosmetice și alte obiecte din carton, colecționate de-a lungul anilor, folosite în performance, refăcute prin tehnica mucava.

naturi - serie începând din 2018

PICTURĂ TEHNICĂ MIXTĂ

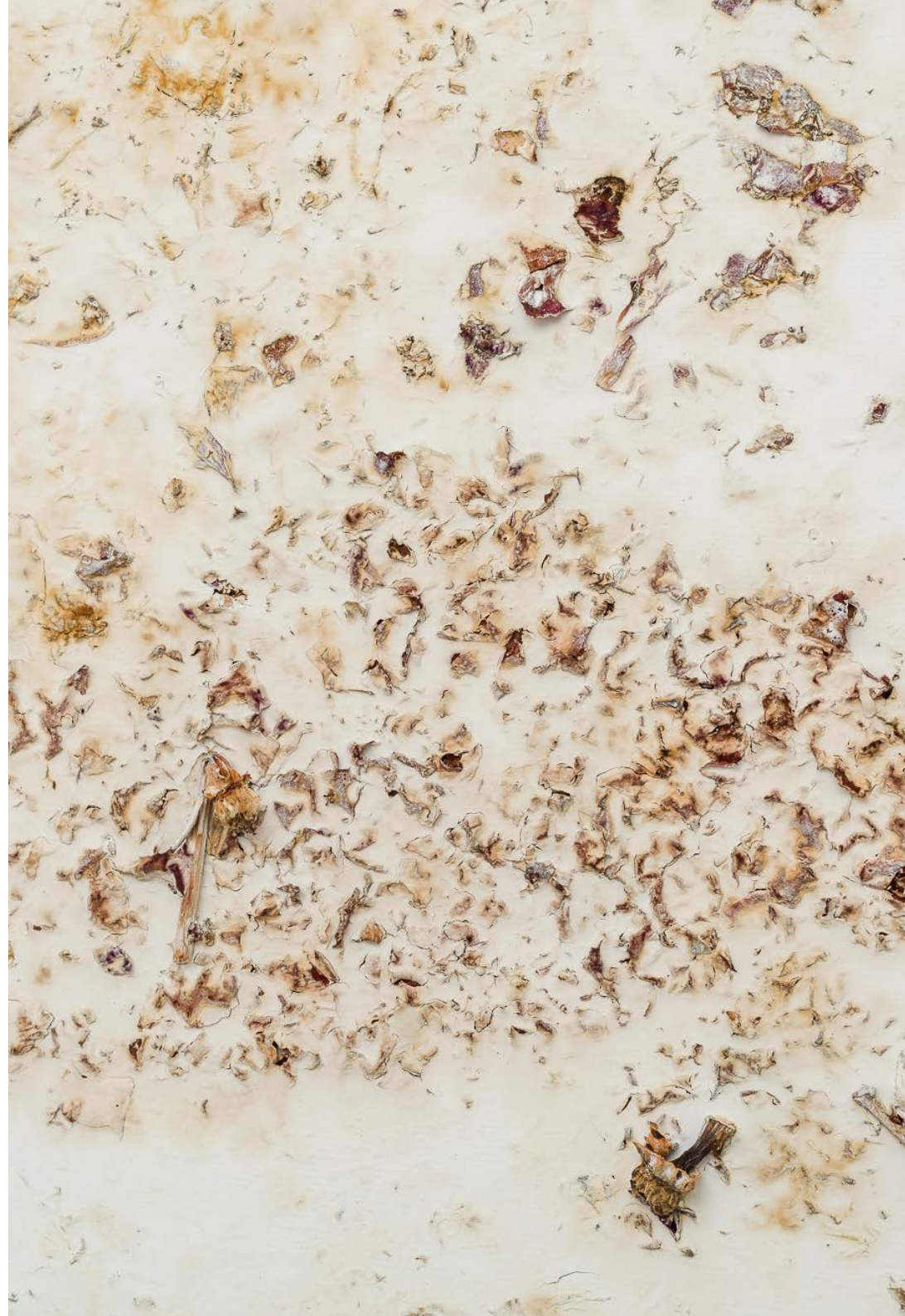
„paradisul natură” ecoplus Viena 2019-2020

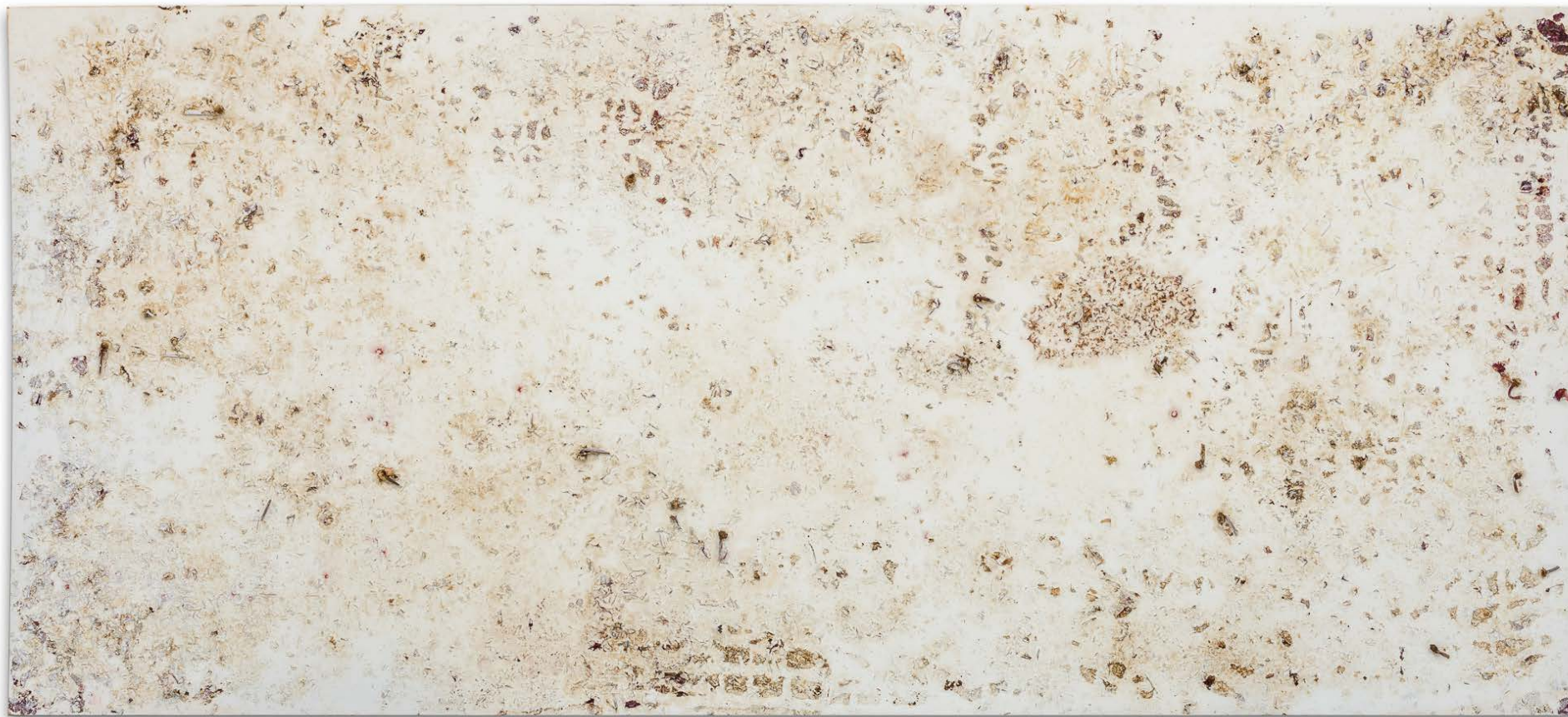
„Promising Paradise”, Săptămâna Artei la Viena (Vienna Art Week) Noiembrie 2018

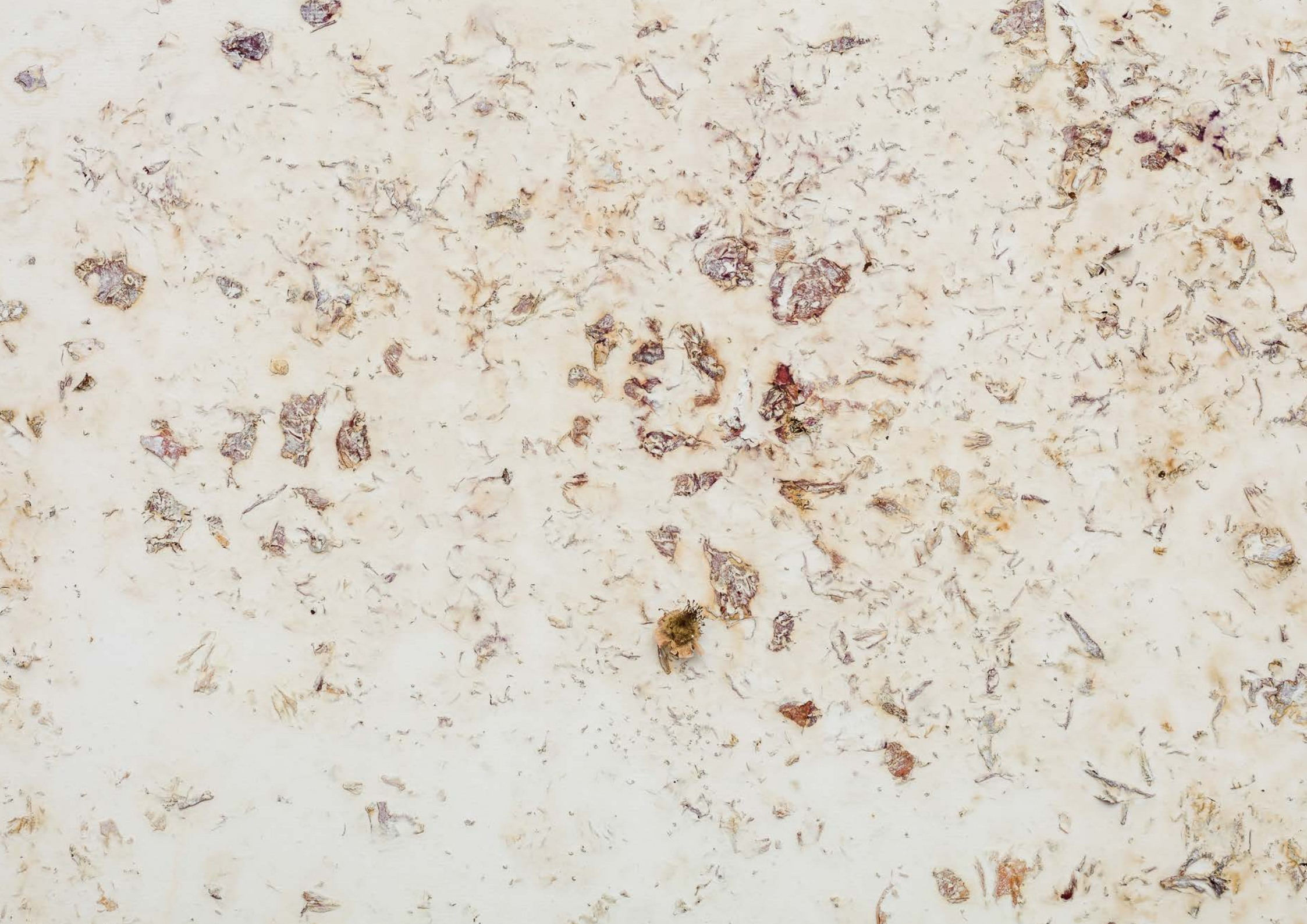
Seria de lucrări 'naturi' are ca punct de pornire condițiile de bază ale picturii. Care este motivul principal pentru care numim ceva pictură? Straturi pe o suprafață și relațiile ce reies din aceasta? Ce se întâmplă atunci când materialele sunt alese intenționat pentru a permite un proces de interacțiune să continue și după intervenția artistului? Pictura ca și obiect începe să devină performativă. Straturi de vopsea albă și trandafiri uscați interacționează și determină pigmentarea picturii în timp, la fel cum stratul de zăpadă, topindu-se, lasă să se vadă solul de dedesubt.

Pe lângă diferitele straturi și interacțiunea lor, contextual social al materialelor și sistemele de legătura din spatele acestora joacă un rol la fel de important. Trandafirii primiți în dar, colecționați de-a lungul anilor, semnificanți ai unui gest specific, leagă lucrările aparent abstracte cu tema rolurilor de gen și normativitate.

Detaliu *naturi n.2* (2/2018) trandafiri uscați (colecționați), var și araceti pe lemn, 93,5 x 207 cm.
Fotografie: kunstdokumentation.com

Nuanțarea lucrărilor se produce gradual, prin procesul de uscare, când pigmenții din plantele uscate se diluează în lichid (var, apă și aracet).
Procesul continua treptat, picturile transformându-se în timp, murind încet, făcând ca seria de lucrări să aibă o natură performativă.

Peisaje imaginare și cartografii noi pot fi descifrate în lucrări,
prin utilizarea de proteze tehnice pentru ochiul uman.
Detaliu din naturi n.9 (2/2020)

naturi n.7 (1/2019) flori uscate și alte plante (colectate), var, aracet și lac pe lemn, 66 x 175 cm

naturi - performativ

INSTALAȚIE SITE SPECIFIC ȘI PERFORMANCE

Rezidența artistică 'Kunst am Stern', Prater Viena, 2021

Pe durata unei rezidențe de o săptămână, am extins corpul de lucrări 'naturi' prin includerea aspectelor performative ale corpului. Încăperea cu pereții de sticlă (gradina restaurantului) devenind o interfață între privat și public. Corpul devenit pensulă a început un proces gradual de construire a unor peisaje imaginare și a unor texturi de piele în încăperea. Atingând aspecte precum granițele și spațiile sociale (granițele extinse în spațiile sociale), proiectul interoghează relația dintre subiecți și mediul înconjurător.

Documentarea performance-ului în ziua a 5-a a rezidenței. De la stânga la dreapta: viziune de deasupra a iazului pentru mixarea lichidelor (video-camera 1); detaliu mână și vin roșu (video-camera 2); detaliu mână împingând lichide (video-camera 2); privire înăuntru camerei de sticlă cu parcul Prater în fundal (video-camera 3). Video-Camera 2: Irrlicht Elet

Rezultatul este o arhivă de material vizual, împărțit pe trei nivele. Perspectiva normală a unui corp într-o încăpere (în fundal), prim planul pe corpul în mișcare (pagina anterioară) și nivelul macro al peisajelor rezultate (deasupra). Un proces de facere de lumi.

Documentarea performance-ului, cadru video (video-camera 3). Deasupra: detaliu al interacțiunii dintre materiale în instalație (făină, cafea, vin roșu, hârtie, plastic), Prater, 2021

Albertine 2018

INSTALAȚIE SITE SPECIFIC
construită cu materiale găsite în locație
și PERFORMANCE

Mezzanin/ Bujattivilla Viena, Octombrie 2018

Lucrare site-specific, construită în cadrul expoziției “Traumnovelle Revizitată”, Mezzanin Viena. Recontextualizând visul lui Albertine (personajul feminin principal din nuvela “Cu ochii largi închiși”, de Arthur Schnitzler din 1926) și luând ca referință scrierile Diana at her Bath (1979) și Women of Rome (1979) de Pierre Klossowski, au fost create două peisaje la nivelul subteran al vilei, folosind doar materiale găsite în locație. În seara vernisajului, peisajele au fost folosite performativ, documentarea unei astfel de intervenții fiind observată pe paginile următoare.

ÎNCĂPEREA I (pajiște), dreapta sus: Suculente de pe acoperiș, viță sălbatică (*Parthenocissus quinquefolia*) și iederă (*Hedera helix*) din grădină, lumini de teatru
ÎNCĂPEREA II (iaz), stânga sus și dedesubt: pământ (bucăți de zid și podea), apă, frunze și pietre din Halterbach (pârâu), ciuperci (grădină), trandafiri uscați (colecție proprie), lumini de teatru, folie impermeabilă

Albertine 2019

VIDEO : CULOARE, SUNET, 8.21 min

"Female - lives and works in Vienna", Galeria Rudolf Leeb, Viena 2019

„Invading Space“, screening FLUCA – Pavilionul Cultural Austriac, Plovdiv, Bulgaria 2019

„Lucrarea video Albertine (2019) a Alexandrei Tătar documentează performance-ul artei cu același nume din 2018. Având loc la Bujatiavilla în Viena, performance-ul a fost creat în interacțiune cu arhitectura vilei și se bazează pe visul lui Albertine din nuvela lui Arthur Schnitzler 'Cu ochii larg închiși'. Focusul este pe ritualul îmbăierii, care primește aici conotații religioase, erotice și mitice.”

Veronika Rudorfer, curatoarea expoziției *Female - lives and works in Vienna*

„Lucrarea video face referire la personajul feminin principal din nuvela lui Schnitzler, re-contextualizând visul lui Albertine în iazul special construit. Traducând materialul în alt mediu, anume video, și manipulând perspectiva, spațiul încăperii își pierde treptat simțul realității și un alt spațiu apare în reflecția de la suprafața apei.”

Walter Seidl, curator al video screening-ului *Invading Spaces*

Documentare expoziție: Marlene Fröhlich
Dreapta: Video Stills

"Albertine" Iaz, instalație temporară construită cu materiale din împrejurimile vilei: pământ (bucăți de zid și podea), apă, frunze și pietre din Halterbach (pârâu), ciuperci (gradină), trandafiri uscați (colecție proprie), lumini de teatru, folie impermeabilă.

dysplacement 2017

INSTALAȚIE SITE SPECIFIC

Atelier Patru, Cluj Napoca

Instalație: Proiecția imaginii sculpturii găsite pe copia acesteia făcută din Plexiglas. Plexiglas și material textil. Dreapta: joc de umbre între sculptură și mână, proporții și mișcare

Pornind de la obiectul găsit (found object), luat ca atare dar și ca și concept în era post-umană, lucrarea Dysplacement este un comentariu (deși poate fi citit și ca o poezie) asupra temei actuale de apartenență în relație cu subiecți, identități și locuri. Găsirea incidentală a unei sculpturi – parte a unei clădiri, abandonată pe un câmp drept moloz și imposibilitatea mutării acesteia în spațiul expozițional nu a lăsat nici o altă soluție decât transferarea acesteia ca o copie ieftină. Instalația transformă spațiul abstractizându-l, acesta devenind o reprezentare a unui spațiu. Este acesta spațiul transparent criticat de Lefebvre? sau ne este relevată iluzia unui spațiu transparent, 'pur' și neutral unde totul este palpabil? Este tot acest proces un eșec? la fel ca și construcția unei identități fixe sau a unui sentiment de apartenență?

Deasupra: privire asupra instalației, sculptură din Plexiglas, 2,5m înălțime, 40 cm diametru. Încăperea căptușită cu material pentru abstractizarea spațiului.

Dedesubt: câmpul pe care a fost găsită sculptura

dysplacement

Dysplasia, prezența unei celule de tip anormal în interiorul unui țesut ...><Displacement, părăsirea forțată a unor oameni a locului lor de locuire; transferul inconștient de emoție intensă de la un obiect la altul; acțiunea de a muta ceva din locul sau poziția sa....><Displacement, distrugerea locului în sine: pierderea unui simț de identificare cu alte persoane printr-o conexiune de apartenență a unui spațiu geografic

Fantasmagorica viață a fam. FRESIC. 2017

INSTALAȚIE SITE SPECIFIC

"Între lumi", Mezzanin/ Bujattivilla, Viena

Lucrare site-specific concepută pentru expoziția 'Între lumi', în vila Bujatti / Mezzanin, o clădire abandonată din districtul al 14-lea al Vienei (astăzi clădirea se află în proces de remodelare, în curând găzduind apartamente de lux). Lucrând zi de zi timp de două săptămâni înainte de deschiderea expoziției, lucrarea a fost creată strat după strat, interacțiunea cu casa plecând de la premisa că aceasta este un organism viu. Diferitele ecosisteme ce s-au materializat în casă au fost folosite ca și mediu pentru lucrare. Personajul ficțional Ms. Fresic și partenerul, se bazează pe o inscripție de nume găsită pe panoul electric delapidat. Conștientizarea celor doi locuitori funcționează ca și niște ancore pentru privitor și aduce în discuție tema domesticității. Nivelurile casei au fost transformate în niveluri ale conștiinței și intervenția artistică a încheșat granița dintre prezent și trecut.

dreapta: colaj a celor patru camere în care a avut loc o intervenție: baia, camera frumoasă, beciul și bucătăria

Fantasmagorica viață a fam. FRESIC. – camera frumuseții

Atmosfera specifică din camera frumuseții a fost creată folosind elemente simple din lexiconul cultural al frumuseții, cum sunt crengile de trandafiri cu spini (luate din grădină) și oglinzile. Mici obiecte vegetale au fost fixate pe pereți prin niște cuburi metalice, într-o aparentă încercare de distorsionare a formei acestora – un proces dureros de reconstrucție, reminiscent a tehnicilor de înfrumusețare impuse de regimul cosmetic.

Privire asupra instalației din camera frumuseții: crengi de trandafiri, pene, fână, oglindă, taburet, sistem de prindere raft, coajă de copac

Fantasmagorica viață a fam. FRESIC. – camera frumuseții

Planul podelei din încăperea a fost “tăiat” și “expandat” cu ajutorul oglinzilor și a fâinii, creând efectul de ieșire din cadru. Referințe artistice cum ar fi fotografiile lui Francesca Woodman au fost folosite pentru realizarea acestei lucrări

Privire asupra instalației din camera frumuseții. Există o parte performativă a instalației, care a avut loc pe o cunoscută platformă de social media, și rămâne documentată acolo

Fantasmagorica viață a fam. FRESIC. – bucătăria

O combinație stranie de pictură tip natură moartă și mirosul unei prăjituri proaspăt scoase din cuptor. Cochillii de melci, aflați în abundență în grădina casei, umplu rafturile bucătăriei. Rămășițele de mici animale decedate, ce si-au găsit sfârșitul în cada de baie (un topos al morții, în referențele culturale pop), sunt plasate pe blatul de bucătărie roșu, făcând referință la pictura Vanitas a secolului al XVII-lea. Curățând doar jumătate din bucătărie, și în consecință aducând doar jumătate din culoare înapoi, încăperea s-a transformat într-o pictură extinsă în spațiu.

Imaginația și viața conceptuală 2017

PERFORMANCE cu Pêdra Costa și INSTALAȚIE
Text, Sculptură, Pietre, Material și Sunet

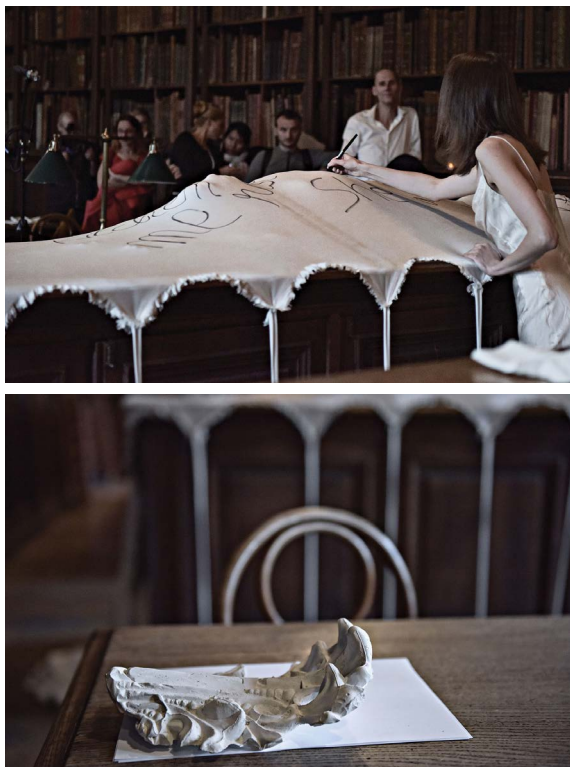
Biblioteca Universității de Arte din Viena

Conceptul performance-ului a fost creat împreună cu Pêdra Costa. Contestând spațiul bibliotecii din perspectivă istorică, ca fiind unul în care cunoașterea feminină a fost până nu de mult exclusă, performance-ul deschide discuția despre prezența *femeilor în spațiul academic și artistic. Intervenția în spațiu a fost gândită în jurul ideii de a aduce *femeia înapoi, cunoștințele ei, corpul ei.

Documentarea performance-ului © Joanna Pianka

Imaginația și viața conceptuală

CONCEPT: Un corp cu mișcări lente se observă sub materialul alb întins peste o piesă de mobilier la capătul camerei. Efectul este unul sculptural, atmosfera are similaritatea unei procesiuni religioase, accentuată de o lucrare de sunet concepută de Pêdra. Acesta este primul act al performance-ului. În actul al doilea, ies din încăperea din spate și merg spre Pêdra. Cu un marker negru în mână, scriu pe materialul sub care se află aceasta, atingându-i corpul, cuvintele cele mai folosite în cele 11 texte printate și distribuite în sală: ea eu am murit/viitor dormind odihnă/bucătărie odă păr/mers și prejudecăți.

Dreapta: actul al doi-lea, nașterea.
Deasupra: documentația performance-ului și privire
asupra instalației Fotografie: Joanna Pianka

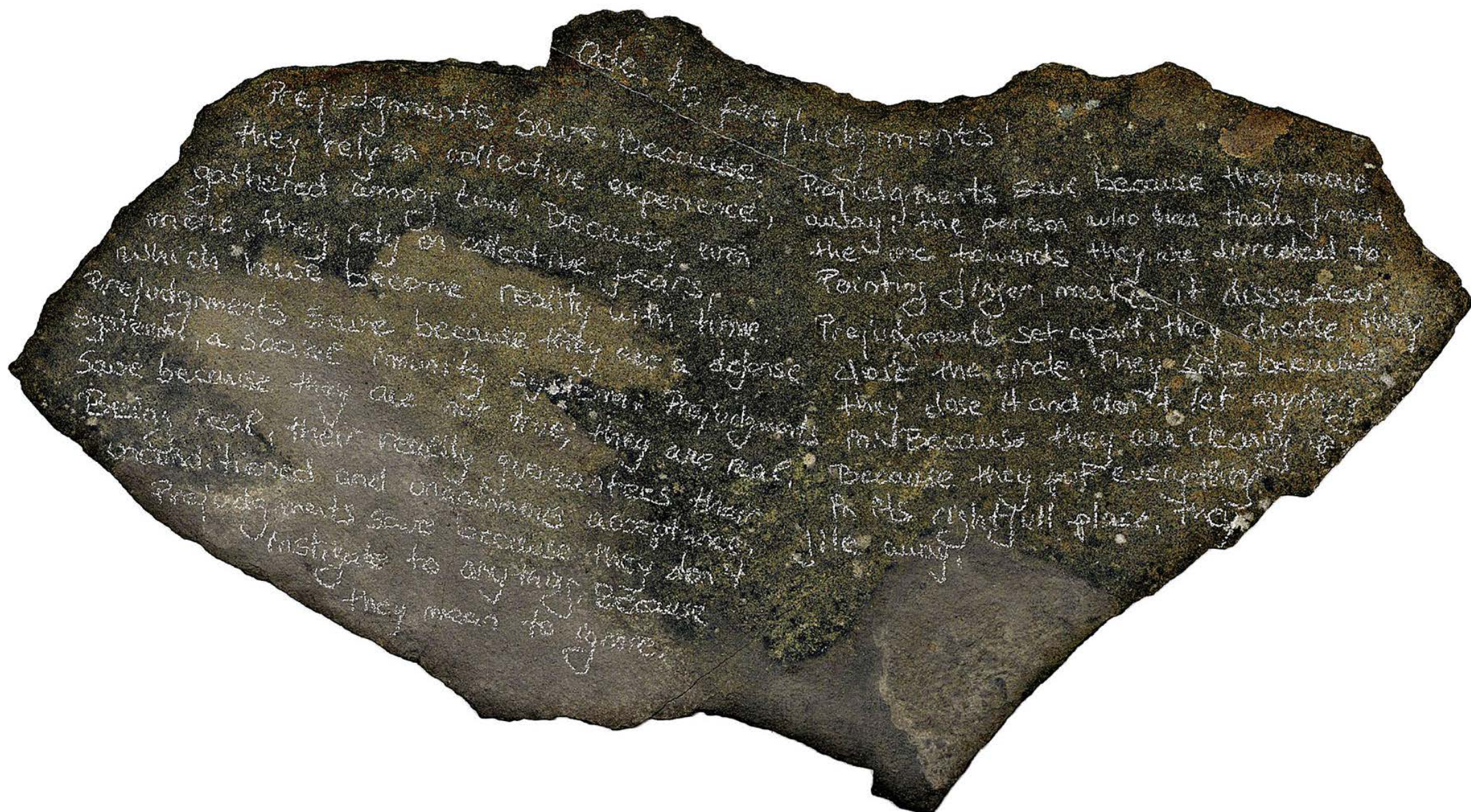
Imaginația și viața conceptuală

După actul scrierii, Pêdra iese de sub material – actul nașterii – și redevenim unite. Începem să colectăm sculpturile din încăpere. Mergând pe holurile academiei, ne oprim brusc în fața scărilor. Aruncăm sculpturile pe scări, creând un zgomot puternic (actul trei, actul liberării – ultimul act).

Actul al trei-lea: liberarea
Fotografie © Joanna Pianka

Instalația a fost concepută din mai multe părți. Texte personale au fost printate și așezate în sală, marcate de sculpturi refăcute din matrițele unei biserici catolice din România. Aceleași texte au fost transferate pe pietre adunate din pădurea vieneză și plasate pe rafturile laterale ale bibliotecii, unde sunt păstrate cărțile istorice. În performance au fost folosite un material alb și marker pentru scris. Materialul alb a fost prins de pietre cubice pentru susținere.

Deasupra: instalație în cadrul festivalului 'Wir sind Wien',
Dessous lunie 2019.

Colecția de pietre scanata poate fi găsită pe [websitul meu](#).
Textele folosite în performance pot fi citite prin scanarea codului
alăturat:

“... 04.17 textul patru” performance de citire participativa in spațiu public

Und, woher kommst Du? (și? tu de unde vii?) curatorial de colectiv wedmi (cu Giti Pouria)

Open stage Favoriten, Viena, August 2021

Friedensbim, Viena, Septembrie 2021

Un text schematic, scris ca si o intrare de jurnal si neintervenit asupra lui, dezvăluie observațiile și descrierile fragmentare a unei fete migrante relaționând cu orașul. Textul este citit de o alta persoana, sau de mai multe persoane alternativ. In timpul lecturii cu voce, artista/scriitoarea transforma fragmentele încă o data in urme temporare prin imprimarea cu creta in asfaltul orașului.

“... 04.17 textul patru” performance de citire participativa in spațiul public

Deasupra: documentare performance Open Stage Favoriten, Foto: Saragh_2020
Dreapta: documentare performance in Friedensbim

Construcția de gen in spațiul orașului devine evidenta in text. Propozițiile scurte si impulsive sunt scrise ca si înregistrări acurate ale situațiilor din oraș. Determinantul notarii acestor aspecte, si nu altora, e un fapt ce rămâne ascuns cititorului.

The [physical] [impossibility] of [WOMEN] in the [WORLD] of [someone] [living] 2016

INSTALAȚIE

Xhibit / Academia de Arte din Viena

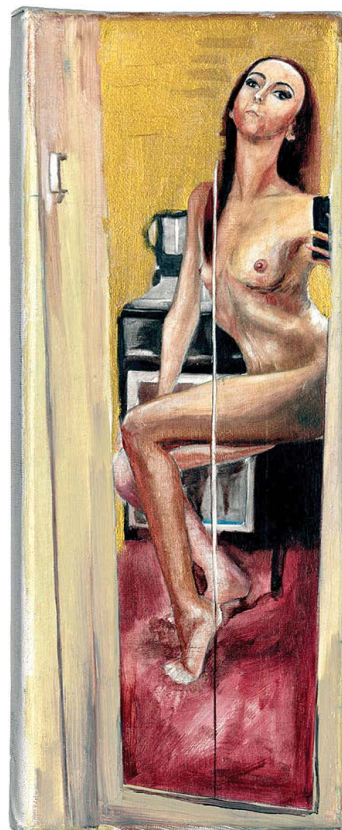
„La baza lucrării de diplomă stă autoportretul sau ‚selfie-ul‘, mai precis transferul selfie-ului digital în mediul picturii în ulei. Diploma promițătoare cercetează și interoghează următoarele aspecte: co- construcția realității prin performativitate, ruperea mitului ‚femeii‘ ca natură, apropierea conștientă a privirii masculine, orgasmul feminin și moartea.” Profesor universitar MA. Ashley Hans Scheirl

Instalație: 25 de lucrări în ulei (dimensiuni variabile), Oglindă acrilică, piese de mobilier tip designer, parfum de cameră, ambalaje, cărți de masă de cafea, ipod cu playlist

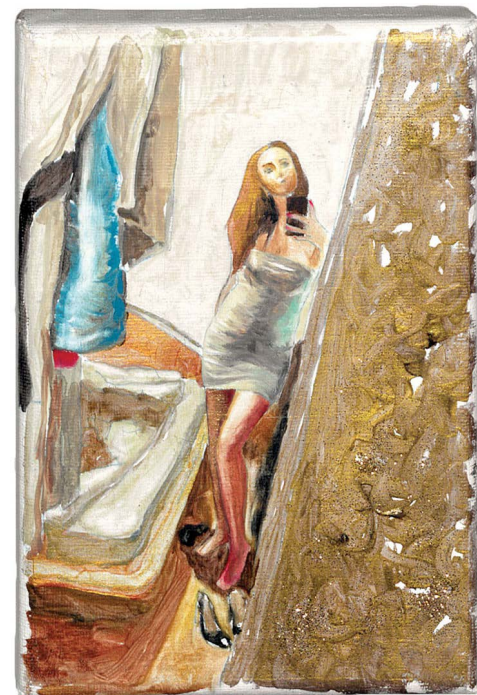
Privire de ansamblu © Mano Krach

Stânga: Privire asupra instalației © Mano Krach fără titlu #25,
ulei pe pânză, 25 x 20 cm, 2016. reflecție.
Detaliu din fără titlu #6, ulei pe pânză, 18 x 24 cm, 2016

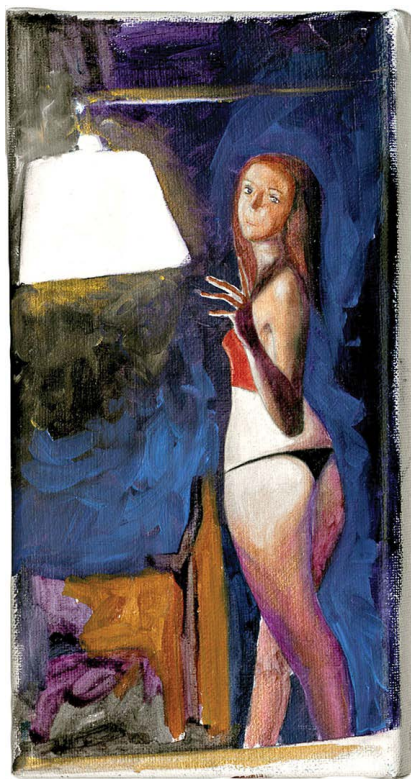

Fără titlu #17 (Paris),
ulei pe pânză,
10 x 25 cm, 2016

Fără titlu #19,
ulei pe pânză,
13 x 18 cm, 2016

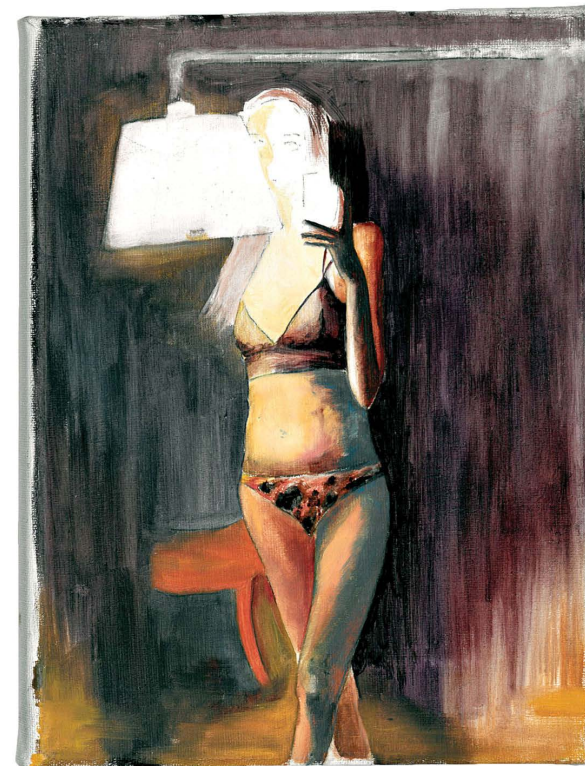
The [physical] [impossibility] of [WOMEN] in the [WORLD] of [someone] [living]

Fără titlu #23 (Lampa II),
ulei pe pânză,
10 x 20 cm, 2016

Fără titlu #15,
ulei pe pânză,
30 x 30 cm, 2016

Fără titlu #5 (Lampa I),
ulei pe pânză,
13 x 18 cm, 2016

Cărțile 2014-2015

OBIECT

„WITH EYES AGHAST: TRANSMANNERIST REACTIONS “

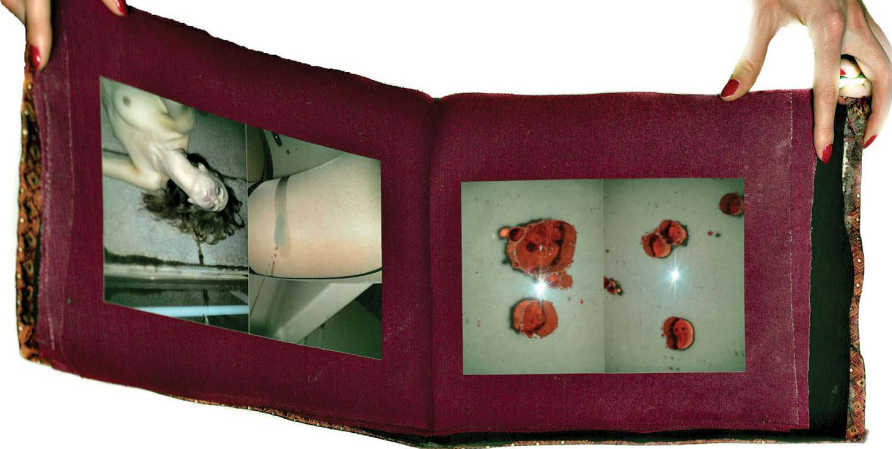
Xhibit /Academia de arte din Viena, 2015

În seria de obiecte intitulată „Cărți”, am construit personaje ce urmează un specific fir narativ prin folosirea fotografiei. Reprezentare și denaturare, clișee în legătură cu imaginea și gesturile ‘fetei tinere’, care își re/scrie povestea. În cartea roșie, narațiunea atinge aspecte ale sexualității feminine și a patologiei acesteia încă existentă și în societățile capitaliste, în care narativa creștină asupra corpului femeii a fost doar readaptată. O critică a patologizării experiențelor feminine.

Cartea Alba. Material textil, fotografie, fluturi morți, flori uscate, aracet, carton, 30 x 20 x 5 cm, 2015

Cartea Roșie. Material textil, fotografie, aracet, carton, 30 x 20 x 3 cm, 2015

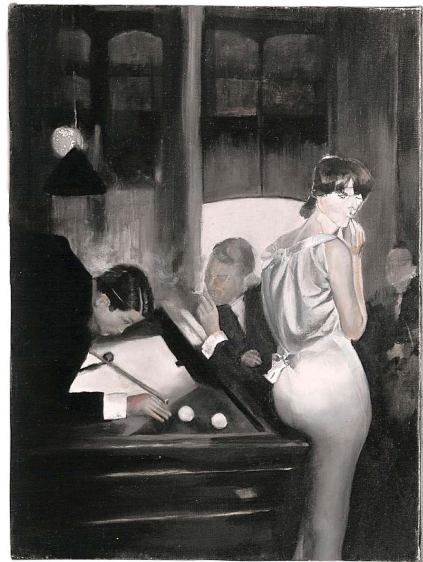
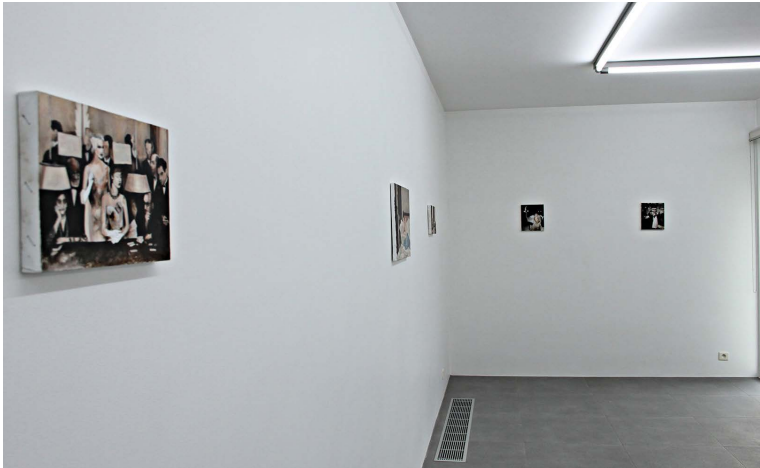
Imaginile din cărți nu urmăresc fapte, ci mai mult experiența senzorială ca și imigrant în corpul tinerei femei. Narațiunea nu este fixată lineal, ci în format circular.

Industria iluziilor și feminitatea 2011

PICTURĂ

„The stuff that stars are made of. Young Graduates from the School of Cluj” Mie Lefever Gallery, Ghent, Belgia 2011

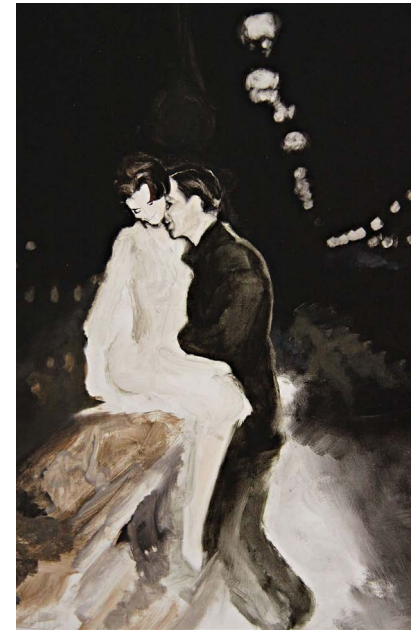
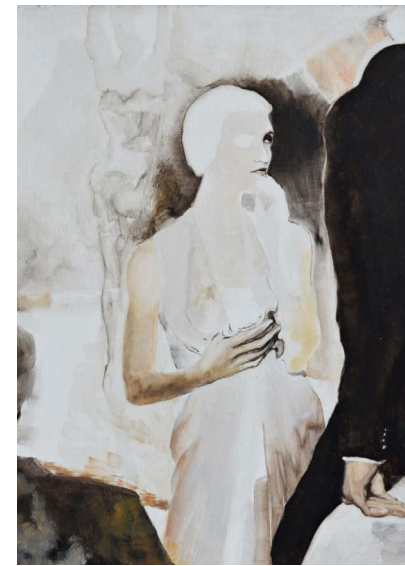
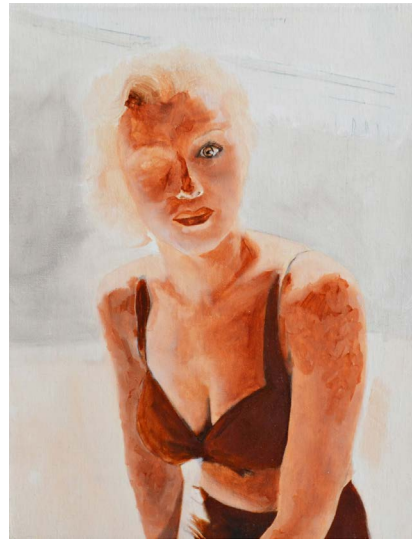
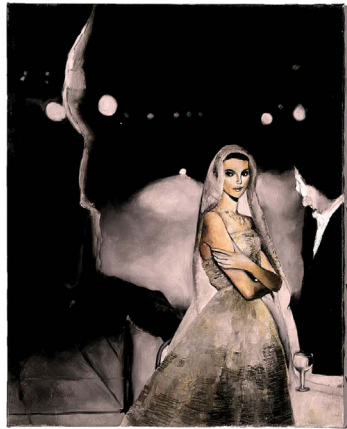

“Lucrările pornesc de la tripla fascinație a autorului cu pictura, cinematograful și moda. Să unești referințele din medii specifice atât de diferite în ceva coerent nu este cu siguranță ușor. Cum să faci o pictură relevantă despre codurile de comunicare din modă și cinema care să “vorbească” despre circumstanțele contemporane sub care ne construim imaginarul și în final identitatea? Aceste întrebări reprezintă esența muncii ei. Iar dacă aceste întrebări nu ar fi deja suficient de complicate pentru a putea fi răspunse într-un mod pictural, tânăra artista aduce încă un mediu în provocanta ghicitoare: fotografia.”

Privire de ansamblu © Anna Olenicenco

1. Richard Avedon: Carmen Dell'Orefice în rochie de seara de Patou în Au Reveil, Paris, August 1957, ulei pe pânză, 18x24 cm, 2010
2. Richard Avedon: Sonny Harnett în rochie de seara de Grés in Casinoul, Le Touquet, August 1954, ulei pe pânză, 18x24cm, 2011
3. Richard Avedon: Suzy Parker în rochie de seara de Lanvin Castillo la Café des Beaux Arts in Paris, August 1956, ulei pe pânză, 20x25 cm, 2011

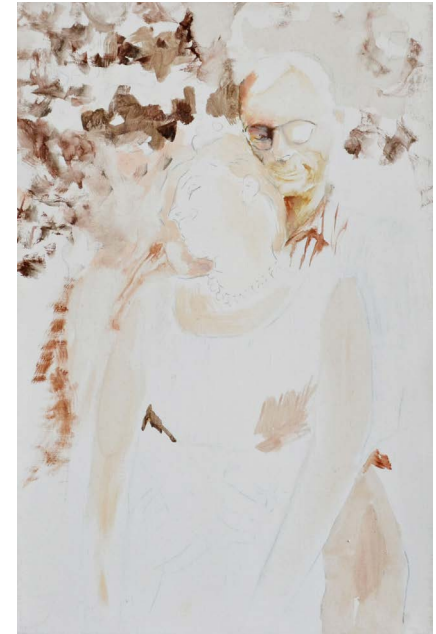
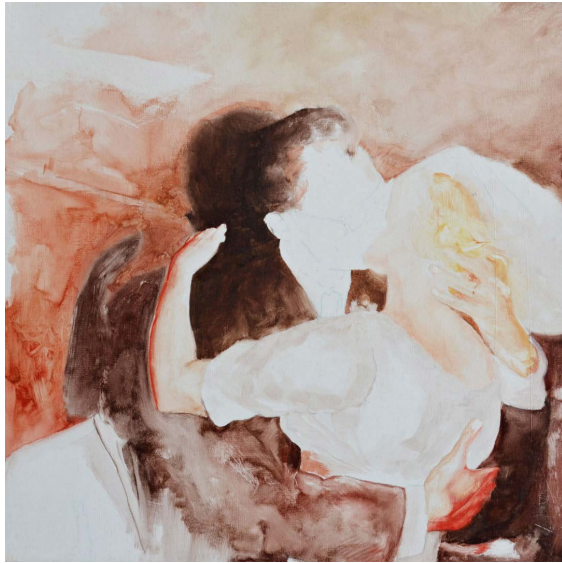
Industria iluziilor și feminitatea

“Lucrările au ca puncte de plecare fotografiile unor femei celebre cum ar fi Marilyn Monroe, Suzy Parker sau Carmen Dell'Orefice. Se poate detecta un fel de admirație adolescentină a eroinelor marelui ecran și catwalkului. Însă lucrările evită să devină fotorealiste, prin asta amintindu-ne că puterea evocatoare a picturii rezidă în faptul că este în mai mute privințe, mult mai îndepărtată de obiectul său decât oricare alt mediu.”
Bogdan Iacob Noiembrie 2011

1. Richard Avedon: Sunny Harnett și Alla în rochii de seară de Balmain la Casino, Le Toquet, August 1954, ulei pe pânză, 18x24 cm, 2011
2. Richard Avedon: Carmen Dell'Orefice în rochie de seară de Nina Ricci la Moulin Rouge în Paris, August 1954, ulei pe pânză, 20x25 cm, 2012
3. Earl Leaf: Norma Jeane în Hollywood, 1950, ulei pe pânză, 24x30 cm, 2011
4. Richard Avedon: Carmen Dell'Orefice în rochie de seară de Dior at the Moulin Rouge în Paris, August 1957, ulei pe pânză, 18x24 cm, 2011
5. Richard Avedon: Carmen Dell'Orefice și Robert Tattersall, rochie de seară de Dior, Podul Alexandre III, Paris Aug. 1957, ulei pe pânză, 18x24 cm, 2012

Industria iluziilor și feminitatea

1. Poza de nunta Milton H. Greene: Marilyn Monroe si Arthur Miller 1956, ulei pe pânză, 25x25 cm, 2011
2. Ed Feingersh: Marilyn Monroe la premierea filmului "Cat on a hot tin roof", Morosco Theater New York, 1955, ulei pe pânză, 20x30,2 cm, 2011
3. Marilyn Monroe și Joe DiMaggio, Redington Beach Florida 1961, poză de presă nefolosită, ulei pe pânză, 18 x 24 cm, 2012
4. Sam Shaw: Marilyn Monroe și Arthur Miller, Roxbury Connecticut, 1957, ulei pe pânză, 20x30,2 cm, 2012

Proiecte Curatoriale

Fara Titlu (acasa 2016, din seria A.M.T.A.S.), ulei pe panza, 15 x 15 cm, 2016

cooking the city - artists as contingency architects

28.09.2018 – 04.10.2018 Camera de Proiecte Traktorfabrik Viena

“Contingency is, quite simply, the fact that things could be otherwise than they are.”
William Rasch, Niklas Luhmann's Modernity: The Paradoxes of Differentiation

cu: Mano Krach, Swarnaly Mitra Rini, Shuvo Rafiqul, Miae Son, Alexandra Tătar

Cinci poziții artistice au fost alese pentru o incursiune în topicul studiului orașelor din punct de vedere artistic. Gândind orașul ca și un spațiu produs de interacțiunea istorică și geografică dintre instituții specifice, relații sociale de reproducere și forme de comunicare, lucrările alese alternează perspective și deschid diferite moduri de citire a triunghiului oraș-spațiu-locuitori (corpul social). Viziuni poetice și metaforice sunt alăturate experienței frontale a orașului din poziția de imigrat, ca și subiect în devenire sau pur și simplu ca și flaneur.

Priviri de ansamblu asupra expoziției Alexandra Tatar

#viennaintransylvania

13.08.2015 – 13.09.2015 Atelier Patru, Cluj Napoca

in cadrul Cluj Napoca - European Youth Cultural Capital 2015

Cu: Roberta Lima, Ovidiu Gordan, Beatrice Dreux, Michelle Karussel, Victoria Mayer, Anna Khodorkovskaya, Madame Pipistrelle (Barbara Stöhr)

"#viennaintransylvania este un proiect curatorial inițiat de Alexandra Tatar și constă dintr-un necesar schimb artistic internațional în Cluj Napoca. Deși lucrările expuse au fost din punct de vedere conceptual și tehnic foarte diferite, succesul a venit din selecția bine aleasă, prin care s-a creat o expoziție unitară, ușoară, ce a folosit la maxim micul spațiu expozițional de la Atelier Patru. Ca și un gest de decolonizare a lumii artistice, această expoziție răstoarnă trendul depășit de a gândi estul pornind de la vest." Voica Pușcașiu pentru Arta. Revistă de Arte Vizuale nr 22-23/2016

Priviri de ansamblu asupra expoziției: Cristina Coza Damian, Alexandra Tatar, Dan Tamas

Linkuri Video

Imaginația și viața conceptuală

Performance cu Pêdra Costa
Biblioteca Universității de Arte din Viena, 2017

Video de documentare (raw cut), 2021
HD Video, Culoare, Sunet, 8:49 min
Camera: Marianne Eberl und Nick Prokesch
Video-montaj: Alexandra Tatar

Video link: <https://vimeo.com/548343035>
Password: imagination

Enigma Otiliei - producing the eastern feminine mystique

Performance in cadrul conferinței „Fucking Solidarity: queering concepts on/ from a Post-Soviet perspective“ Symposium, Alois Wagner Saal, C3 Bibliothek/Frauensolidarität September 2017

Video de documentare și Reenactment Performance, 2020
Video, Culoare, Sunet, 13:45 min
Camera și video-montaj: Alexandra Tatar

Video link: <https://vimeo.com/482248151>
Password: otilia

Albertine

Performance in cadrul expoziției „Traumnovelle Revisited“ Bujiattivilla/ Mezzanin Wien, 2018

Video de documentare, 2019
HD Video, Culoare, Sunet, 8:21 min
Camera și video-montaj: Alexandra Tatar

Video link: <https://vimeo.com/343522124>
Password: lalbertine

Rastplatz, this - raw cut

HD Video, Culoare, Sunet, 38:22 min, 2021
Camera și Video montaj: Alexandra Tatar
cu: Cretulescu Mihail, Cretulescu Viorica, Dietlinde Stapel-Preis

Video link: <https://drive.google.com/file/d/1A4RFyVbfSSXBK7o9bFhZvoW1W3mCX9Oe/view?usp=sharing>

Moisture

HD Video, Culoare, Sunet, 00:56 min, 2020
Camera și Video montaj: Alexandra Tatar

Video link: <https://vimeo.com/506701182>

Arheologia ființelor necartografiate

Videouri experimentale pentru instalatia in expozitie

Video 1 (Black Box)
BB, CC, DD, EE, 2019
HD Video, Culoare, Sunet, 7:40 min
vizionabil ca și Trailer cu titlul „what the water showed me“

Video link: <https://vimeo.com/414781164>
Password: water

Video 2 (proiecție)
Arhitectura unui sân
HD Video, Culoare, Sunet, 6:51 min

Video link: <https://vimeo.com/434041024>
Password: boob